ti-Valggruppe, for at han faar sin grundlovsmæssige Ret og Adkomst respekteret.

Og i alt øvrigt er Løsgængeren særdeles heldigt stillet.

Han er jo fri for *Partipligter*. Disse kan ofte være meget tunge. Jeg kender Rigsdagsmænd som har vaandet sig under Opfyldelse af deres Partipligpligter. Misund ingen det falske Skær af Magt og Ære, som hviler over de store Partiets Ordførere. De menige skal vi nu slet ikke regne med for *deres* Indflydelse paa egentlige Statssager er Nul. De har vel Stemme i Partiet, men i hvert Parti staar der i Reglen et Flertal mod et Mindretal, og det er ikke lysteligt at høre til de sidste.

Nej det er ikke et »nødvendigt Onde« for en Kvinde, at gaa ind i et Parti, hvor hun er udsat for at skulle stemme som Mindretal i Partimødet og derefter forsvare Flertallets Standpunkt, som hun ikke billiger.

Det er tværtimod den lige Vej til politisk Demoralisation.

Gid Kvinderne turde vove at være mere fornuftige end Mændene, turde vove at hævde Enernes Ret mod Partimassernes tyranniske Vælde, turde vove at erklære ethvert af de saakaldte *nødvendige* Onder Krig paa Kniven.

Saa skulde Nødvendigheden snart forsvinde. Men kommer Kvinderne først ud paa at lyse det ene Onde efter det andet i Kuld og Køn, — saa er de jo akkurat lige saa tossede som vi Mænd.

Carl Hansen.

Jeg er Hr. Karl Hansen overordentlig taknemmelig for, at han i ovenstaaende Artikel saa stærkt og klart har fremhævet det, som jeg i min Artikel var inde paa, at Partipolitik var et »Onde«.

Hvad Hr. Hansen i saa Henseende siger, kan jeg fuldt ud underskrive, og jeg vilde ønske, at Forholdene havde formet sig saaledes, at vi Kvinder kunde have undgaaet denne Demoralisationens Klippe.

Ud fra en saadan Opfattelse var det, at jeg i sin Tid (Novb. 1912) var med til at rejse Kravet om: »En ny grundlovgivende Rigsdag valgt af alle fuldmyndige Mænd og Kvinder efter lige, almindelig og *fri* Valgret« udenom Partierne. Dette Krav vandt ikke tilstrækkelig Genklang, og Grundloven og ikke mindst Valgloven blev det Kompromis, som vi alle kender. Denne Valglov er det, som har bragt mig til at komme frem med den ovenfor citerede Udtalelse.

Fornyet Gennemlæsning af Valgloven har bestyrket mig i, at jeg har Ret. For Vælgerne er der *nu* (med denne Valglov) ingen Vej udenom Partierne, hvis de vil have noget som helst Krav paa forholdsvis Repræsentation.

Jeg vil meget indstændigt anmode dette Blads Læsere om at gøre sig bekendt med hvad Valgloven (den kan faas for 15 Øre) i § 22 og følgende §§ siger om »Valgpartier og Valgkandidater«, eller læs §§ 42, 43 og 44 om »Tillægsmandaternes Fordeling«, eller kort sagt, læs med denne Sag for Øje de 48 §§ i Valgloven, som omhandler Valg til Folketinget, og De maa — desværre — give mig Ret i, at saadan er Aanden og saadanne er Ordene, at Representation for Partierne og ikke for den enkelte, det er det eneste, Valgloven giver. Men er »Løsgængervælgernes« Stilling en saadan, saa er der vel heller ikke megen Udsigt for »Løsgængerkandidaten« til overhovedet at blive valgt, og saa nytter det jo lidet, at hans Stilling paa Tinge ved en mulig Ændring i Folketingets Forretningsgang kan gøres forholdsvis god.

Saa inderligt som jeg ønsker, at det modsatte var Tilfældet, maa jeg fremdeles hævde, at vor nugældende Valgordning gør Partipolitik til en »Nødvendighed«, som man foreløbig ikke kan komme uden om. Jeg ser ingen anden farbar Vej, og heller ikke Hr. Carl Hansen har anvist nogen saadan.

Det jeg haaber, er, at det, trods de daarlige Arbejdsvilkaar, man har budt os, maa lykkes »fornuftige« Mænd og »fornuftige« Kvinder — og det er min Tro, at taget i denne Betydning er de »fornuftige« Kvinder i Flertal, — at det maa lykkes dem at finde hinanden i et fælles Arbejde paa at skabe en ny Valglov, som giver Plads for den enkelte, for Eneren, for ansvarlige Mennesker og ikke blot for »Partimassernes tyranniske Værdi«.

Derfor maa jeg paany sige til Kvinderne: Meld Eder ind i de politiske Organisationer, ikke fordi det er Idealet, men fordi det *foreløbig* er nødvendigt.

Hulda Pedersen.

Fru Anna Berendsens Minde.

Den Dag Københavns Kvindevalgretsforening blev ophævet, nedlagde Bestylsen en Krans paa Fru Anna Berendsens Grav.

Foreningens mangeaarige Formand, Frk. Meta Hansen, har andetsteds i Bladet skildret dens Tilbliven, Historie og Betydning, og af denne Skildring ses, at Fru Anna Berendsens var en af de Kvinder, der i sin Tid skabte Foreningen og siden omfattede den med Varme og Interesse lige til sin Død.

Meddelelser.

Det Legat paa 100 Kr. aarlig som Hr. Folketingsmand Ivar Berendsen, til Minde om sin afdøde Hustru, Fru Anna Berendsen, har skænket Københavns Kvindevalgretsforening gennem en Række Aar, har han ved Kvindevalgretsforeningens Opløsning indtil videre ladet gaa over paa den nye københavnske Afdeling af »Dansk Landsforbund for Kvinders Valgret«.

Bladet.

Klager over Bladets Ekspedition i København bedes indsendt til Fru Clinny Dreyer, Zoologisk Have.

Annonceprisen
i Kvindevalgret er følgende:

Paa 1. Side ...	40 Øre	pr. Petitlinje.
— 2. — ...	35 —	» —
— 3. — ...	20 —	» —
— 4. — ...	20 —	» —

Udgivet af Landsforbundet for Kvinders Valgret. Redaktør: Fru Clinny Dreyer (Ansvarshavende).
Redaktion: Zoologisk Have, Kbhv. F. Eksp.: Pilestræde 14, Tlf. Central 10,013. — Trykt i Chr. Christensens Bogtrykkeri.